

[Aksel Larsen.]

haft mod til at være så hæderlige at sige rent ud til befolkningen i Thy: vi vil ikke bygge denne havn.

Jeg ved altså ikke, om min opfordring bærer frugt; men hvis vi ikke får nogen klarhed på denne sag inden finanslovens anden behandling, vil mit parti tage under overvejelse at stille forslag, der muliggør byggeriet af Hanstholm havn. Dertil behøves ingen lov; det er ikke sådan, at folketinget skal vedtage, at nu skal Hanstholm havn bygges, for det er vedtaget, det står i loven af 1917. Der skal bevilges nogle penge til arbejdet med Hanstholm havn. Hanstholmudvalget siger, efter sine egne beregninger og efter forklaringer af sagkyndige, at det, der behøves det første år, er en bevilling på 3 mill. kr., så at det arbejde, der er i gang på molen, kan blive ført videre og færdiggjort, og hvis der ikke sker noget fra anden side, agter mit parti senere under finanslovbehandlingen her i tinget at stille forslag om bevilling af dette beløb.

Rager: Vi har jo også i København af og til lokale spørgsmål, der kan påkalde interesse. Det er nu ikke et kommunalt spørgsmål, men et havnespørgsmål, jeg gerne vil drage frem.

Det er sikkert ikke undgået opmærksomheden, at en af de største broer, der i de sidste år er bygget herhjemme, er den nye Langebro, en bro, der er bygget ikke alene for havnens skyld og heller ikke alene for kommunens skyld, men af hensyn til en trafik, der for en stor del er i hele landets interesse.

Forholdet er dette, at udgifterne til bygningen af denne Langebro — ligesom tilfældet var, da den nye Knippelsbro blev bygget — er baseret på en kontrakt, der blev sluttet i den sidste halvdel af 20'erne, og hvorefter udgifterne fordeles mellem kommunen og havnen i et givet forhold. Da nu Langebro skulle bygges, fandt man, at man formentlig til denne bro som til andre færdselsanlæg måtte kunne regne med at få en støtte fra ministeriet for offentlige arbejder gennem vejfonden. Desværre viste det sig, dengang man skulle begynde på at bygge broen, at der var ingen penge disponible i fonden, og da der igen var penge

i fonden, ja, så var man begyndt at bygge broen — det var man nemlig nødt til; men når bygningen først var påbegyndt, mente ministeriet for offentlige arbejder ikke, der var mulighed for at give et tilskud.

Vi sidder jo fire valgt her fra folketinget i havnebestyrelsen, og jeg ved, at vi alle fire er 100 pct. enige om, at den behandling, som havnen på den måde har været genstand for, ikke er helt i overensstemmelse med, hvad man kunne vente. Ministeriet har, tror jeg, ret i, at på grundlag af de bestående love er det ikke muligt at ændre den stilling, der er indtaget. Men da vi havde sagen til behandling i havnebestyrelsen, gjorde jeg dér den bemærkning, at hvis man ønskede at give havnen, hvad efter vor mening havnens var, og man ikke kunne gøre det på grundlag af bestående love, var det jo meget vel muligt at ændre bestående love. Dette standpunkt har jeg gerne ønsket at gentage her, for det første fordi jeg mener, at når jeg repræsenterer denne forsamling i en forsamling som havnebestyrelsen og der dér forekommer en sag som den her berørte, er det naturligt, at jeg, om jeg så må sige, aflægger en rapport til medlemmerne her, men dernæst også fordi jeg gerne ønsker et svar fra den højtærede minister for offentlige arbejder — og det håber jeg at få — om, hvorvidt min fremstilling af sagen ikke har været i overensstemmelse med, hvordan den efter hans mening ligger, og dernæst også et svar på, om ministeren vil fastholde det standpunkt, som han, efter hvad jeg har forstået, har givet tilkendte, nemlig at han ikke mener at kunne anbefale en særlig lovgivning. Hvis ministeren ikke ønsker selv at forelægge sagen, tror jeg, vi er andre, der er villige til at gøre det; men det har jo ikke megen hensigt, hvis ministeren ikke vil anbefale den. Jeg håber at få nogle udtalelser fra den højtærede minister under den kommende debat.

Så har jeg et helt andet emne, som jeg kun skal komme med nogle ganske små bemærkninger om. Det er spørgsmålet om privatpensionering. Det er jo et emne, der drøftes meget i øjeblikket, det ærede medlem hr. Bøgholm berørte det før, og det kan ikke nægtes, at skibsreder Lauritzens udtalelser har gjort, at man i øjeblikket måske må interessere sig lidt mere for spørgsmålet